

حاصل جنجال آفرینی شریعتمداری و بی تجربگی سخنگوی وزارت خارجه

بحرین را پس نگرفته گویا "احواز" را باید بدهیم!

در پاسخ به پاسی که حسین شریعتمداری در سرمقاله جنجال برانگیز خود در روزنامه کیهان به عربستان سعودی داد، روزنامه "الجزیره" چاپ ریاض پایتخت عربستان سعودی نیز با مایه گذاری از خامی و بی تجربگی سخنگوی تازه کار وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی نوشت:

آیا نیروهای استعمارگر حق دارند دولت دیگری را اشغال کرده و جزئی از زمینهای دولت تحت استعمار خود را به دولت دیگری بفروشند؟

قانون به هیچ نیرویی اجازه نمی‌دهد که زمینی را اشغال کرده یا به استعمار خویش درآورد و یا دولت دیگری وضع آن زمین را تغییر دهد. طبق قانون، تمام اقدامات استعمارگران و حامیان آنها که باعث می‌شود نیروهایی امور منطقه‌ای را اداره کنند یا دولت‌ها را تغییر دهند، موقتی است و پس از استعمار، اقدامات باطل استعمارگران پایدار نمی‌ماند. همان گونه که بسیاری از نیروهای سلطه‌جو بر زمین‌هایی تنها با اشغال و نیروی نظامی یا تباری و خرید سیطره پیدا کردند و آنها را جدا کردند.

جزایر سه گانه امارات عربی، تنب بزرگ و تنب کوچک و ابوموسی که به گفته محمدعلی حسینی، سخنگوی وزارت خارجه ایران، در سال 1970، هنگامی که انگلیس ساحل خلیج عربی را همانند پادشاهی عمان و دولت امارات عربی و قطر و بحرین به استعمار گرفته بود، شاه ایران، رضا پهلوی، آنها را از انگلیس خرید! البته این ادعا که انگلیس این سه جزیره را به شاه ایران فروخته، پذیرفته نیست. چون انگلیس حق ندارد جزئی از وطن و اراضی را که حق تصرف در آن را ندارد، بفروشد و بنابراین ورثه شاه ایران و حکام ایرانی نمی‌خواهند موضوع بازگشت جزایر سه‌گانه امارات را به محاکم جهانی ارجاع دهند، حال آن‌که دولت امارات عربی چنین خواسته‌ای دارد و حکم قانون هم در این زمینه روشن است.

سرپیچی حکومت ایران و عدم موافقت آن برای تحکیم دولت‌ها، به خاطر ترس از سر باز کردن قضیه سیطره دولت ایران در عهد شاهنشاهی بر مناطق عربی دیگر مانند امارت «احواز» است که آن را هم انگلیسی‌ها به شاه ایران فروختند و امیر آنها «شیخ خزعل» پس از يك مهمانی که در کشتی جنگی انگلیسی برگزار شد، آن را

تسلیم کرد و تاریخ این ماجرا دور نیست. همان زمانی است که قبایل عربی مثل بنی کعب پس از نیرنگ انگلیسی‌ها به امیرشان، خود را به ایران ضمیمه کردند.

پس آیا ایرانیان از این‌که قضیه جزایر سه گانه امارات در محاکم جهانی گشوده شود و نتیجه آن همانند قضیه بحرین به سود دولت امارات عربی رقم خورد، می‌ترسند؟ یا می‌ترسند پرونده سلطه بر شهر عربی «احواز» باز شود و برای همین، ایران سرپیچی می‌کند و به هر کسی که برای اعاده حق خود همانند مطالبات دائمی کشورهای عضو شورای همکاری خلیج عربی تلاش کند، تهاجم می‌کند؟

[بازگشت به صفحه اول](#)